

המור השביעי

לפני ההכרזה הבריטית

על ויטהול —

עבים של טרם סתו.

בויטהול — דיון לבינטי.

בסלון — ערב בריטי סעור ומועב.

באוקס —

דלטון, מוריסון,

בוין, אטלי.

רם וקר האוקס. על שלטון בין-זללים.

שאלה אקטורית

בוערה.

וזרעח היא אור על תמונות-הקטורים,

על היסטוריה אנגלית

חמישה וקודרת.

ועל ניקטור עבים

של טרם סתו.

ודמוקים אריות

חצובים באבן.

עם עצמם. עם עצמם נפכים בקרב

דלטון, מוריסון,

אטלי, בוין.

אל גמריע להם. נעזוב להקדים.

יאורס-נא אלה כם.

השאלה היא אנגלית!

השאלה היא אנגלית!

יחרצוק אנגלים

פיאה וכגם.

עליהם להחליט אם הסה של סלון

היתה קל-חשקם

על צביעות ופיק-ברך.

עליהם להחליט אם נחרוז סו-קלון

על גבי שלטונם

בראשית מדרך.

עליהם להחליט אם בראש אמת

קם שלטון-פועלים ויצל.

וראשית פצשהו — ענין מסים

אשר המול הוא קראו

השפמסות ופצל.

עליהם (זאת פרניש לבכם) להחליט

החלטה פרינציפאלית. בזקת כפרסקה.

אם נאום אופוניציה בריטית שקאקית

נהפף, לאסר נחוננה.

לנרוסקקה.

עליהם להחליט אם גרדום לזלים

ישאר בתנוסט ביבשת

ואם בוקא ברשות בדינטי-פועלים

יצטרך טפלון

למלאקתו לנשת.

עליהם להחליט, לא לנצם ונוי,

החלטה גורלית, לא בת-רגע

אם לבנות פצם-מילסון

או פצם-סמנרד-אזיל

את עולם המסר

שקתבוהו על דגל.

ולכן הם יורעים, ולכן הם יורעים,

שאותה הכרזה. סני לונדון עד דנגיה.

לא תהיה הכרזה. בשאלת סיהודים! —

זו תהיה הכרזה

בשאלת בריטניה!

לא לשוא על פני ויטהול

עבים של סתו.

ודמוקים אריות

חצובים באבן.

לא לשוא, לא לשוא כה פתום סקר

בו עומדים

דלטון, מוריסון,

אטלי, בוין.

באורם נא אלה אננים ולז.

ישמרים סקטניות-ספרדית ויבשת.

שיוקלו לטקשיב דדברי ספרו

באין צרף לקבש

את פניהם סבשת.

כי אנחנו, כשם שהגענו עד כה,

כן נוסוף. לא יכנו פחד.

לא דיננו נחמף על אותו טשקטן.

לא את נפש העם

הוא יובל לקמת.

אבל הם — בשביקים זו שקה של סבוקן

לצלוח

או לרדת שמת...

ובשעה אחרונה, בין הקנה ומגור,

זה דברנו להם:

אל, בריטניה נצור!